IOSEPHUS FLAVIUS

Admont (?), um 1138/1165 Seite 118v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

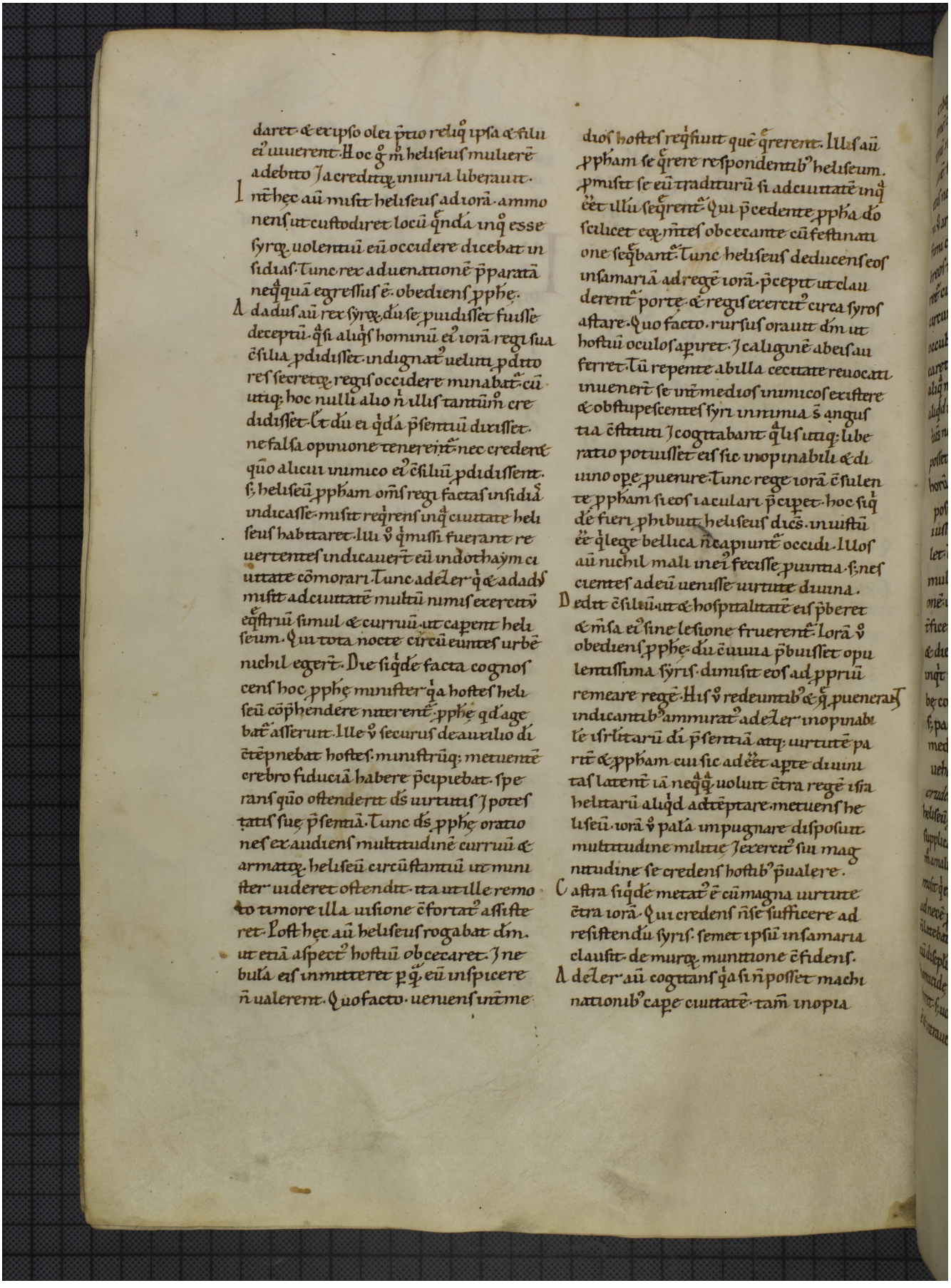

daret. & ex ipso olei p̄tio reliq̄ ipsa & filu
ei⁹ uiuerent. Hoc g̊ m̊ heliseus mulierē
a debito J a creditoꝝ iniuria liberauit.
Int̄ hęc aū misit heliseus ad iorā. ammo
nens ut custodiret locū q̄nd̄a inq̄ esse
syroꝝ uolentiū eū occidere dicebat in
sidias. Tunc rex aduenationē p̄paratā
neq̄quā egressus ē. obediens ꝓphę.
Adadus aū rex syroꝝ d̄u se ꝓuidisset fuisse
deceptū. q̄si aliq̄s hominū ei⁹ iorā regi sua
c̄silia ꝓdidisset. indignat⁹ ueluti ꝓdito
res secretoꝝ regis occidere minabat̄. cū
utiq; hoc nulli alio n̄ illis tantūm̄ cre
didisset. Et d̄u ei q̄d̄a p̄sentiū dixisset.
ne falsa opinione tenerent̄. nec crederet
quō alicui inimico ei⁹ c̄siliū ꝓdidissent.
s; heliseū ꝓphām om̄s regi factas insidias
indicasse. misit req̄rens inq̄ ciuitate heli
seus habitaret. Illi v̊ q̄missi fuerant re
uertentes indicauerūt eū in dothaym ci
uitate cōmorari. Tunc adezer q̄ & adadus
misit ad ciuitatē multū nimis exercitū
eq̄striū simul & curruū. ut caperent heli
seum. Qui tota nocte circū euntes urbē
nichil egerūt. Die siq̄d̄e facta cognos
cens hoc ꝓphę minister q̄a hostes heli
seū cōp̄hendere niterent̄. ꝓphę q̄d age
bat̄ asseruit. Ille v̊ securus de auxilio d̄i
c̄tēpnebat hostes. ministrūq; metuentē
crebro fiduciā habere p̄cipiebat. spe
rans quō ostenderit d̄s uirtutis J potes
tatis suę p̄sentiā. Tunc d̄s ꝓphę oratio
nes ex audiens multitudinē curruū &
armatoꝝ heliseū circūstantiū ut mini
ster uideret ostendit. ita ut ille remo
to timore illa uisione c̄fortat⁹ assiste
ret. Post hęc aū heliseus rogabat d̄m.
ut etiā aspect⁹ hostiū obcecaret. J ne
bula eis inmitteret ꝑ q̄ eū inspicere
n̄ ualerent. Quo facto. ueniens int̄me
dios hostes req̄siuit quē q̄rerent. Illis aū
ꝓphām se q̄rere respondentib⁹ heliseum.
ꝓmisit se eū traditurū si ad ciuitatē inq̄
ēēt illū seq̄rent̄. Qui p̄cedente ꝓphā d̄o
scilicet eoꝝ m̄tes obcecante cū festinati
one seq̄bant̄. Tunc heliseus deducens eos
in samariā ad regē iorā. p̄cepit ut clau
derent̄ portę. & regis exercit⁹ circa syros
astare. Quo facto. rursus orauit d̄m ut
hostiū oculos aperiret. J caliginē ab eis au
ferret. Tū repente ab illa cecitate reuocati
inuenerūt se int̄medios inimicos existere
& obstupescentes syri in nimia s̄ angus
tia c̄stituti J cogitabant q̄lis utiq; libe
ratio potuisset eis sic inopinabili & di
uino ope ꝓuenire. Tunc rege iorā c̄sulen
te ꝓphām si eos iaculari p̄ciperet. hoc siq̄
d̄e fieri ꝓhibuit heliseus dicēs. in iustū
ēē q̄lege bellica n̄ capiunt̄ occidi. Illos
aū nichil mali in ei⁹ fecisse ꝓuintia. s; nes
cientes ad eū uenisse uirtute diuina.
Dedit c̄siliū. ut & hospitalitatē eis p̄beret
& m̄sa ei⁹ sine lesione fruerent̄. Iorā v̊
obediens ꝓphę. d̄u c̄uiuia p̄buisset opu
lentissima syris. dimisit eos ad ꝓpriū
remeare regē. His v̊ redeuntib⁹ & q̄ ꝓuenerant
indicantib⁹ ammirat⁹ adezer inopinabi
le isrl̄itarū d̄i p̄sentiā atq; uirtutē pa
rit̄ & ꝓphām cui sic adēēt apte diuini
tas latent̄ iā neq̄q̄ uoluit c̄tra regē isra
helitarū aliq̄d adtēptare. metuens he
liseū. iorā v̊ pal̄a impugnare disposuit.
multitudine militię J exercit⁹ sui mag
nitudine se credens hostib⁹ p̄ualere.
Castra siq̄d̄e metat⁹ ē cū magna uirtute
c̄tra iorā. Qui credens n̄ se sufficere ad
resistendū syris. semet ipsū in samaria
clausit. de muroꝝ munitione c̄fidens.
Adezer aū cogitans q̄a si n̄ posset machi
nationib⁹ capere ciuitatē. tam̄ inopia